

Zoo zien wij ook, dat Sowjet Rusland het kenmerk van het kapitalisme, het mechanisme, nog bezit en dat het op de voorwaarden, zooals die nu aanwezig zijn voorloopig niet tot een communistisch organisme zal groeien. Niet de vakbeweging, zij voert naar het mechanisme van het staats-socialisme, Maar de bedrijfsorganisatie is de opmarsvorm voor het proletariaat naar het communisme.

STEMT ROOD.

(Ingezonden)

Het plakbiljet met bovenstaande oproep heeft mij een zomersche rust geroofd. Rood stemmen, natuurlijk, doe ik graag. Deed ik voor een kwart eeuw toen ik Ketelaar ruidde voor Gerhard. Later na den Oorlog, indachtig aan de oorlogscrodieten, die zoo niet heeten mochten, stonde ik weer rood, toen Wp. Maar nu? Alberda? als dat rood is, roepen David, Louis en Sneevliet, dan zijn de maagdelijke gevierende kraamschotten die het Damrak versierden, ook rood. Dus Alberda exiit. David dan? Die altijd zoo trouw en correct de consignes van Moskou verdedigde en nog voor Stalin en zijn partij de linkschen eruit mepte. David, zegt Louis, een contra revolutionaire bourgeois, die zich niet durft verantwoorden. Loutje zelf dan? Heere God zeggen Sneevliet en David, weet je dan niet dat Lou de man is die zich het gevleugelde woord van wijlen Troelatra "Hier sta ik, ik kan ook anders" heeft toege-eigend. Sneeuwvliet" dus. Maar beste jongen aldus de Loutjes" die candidatuur is toch niet ernstig, alleen ontstaan uit haat tegen de C.P. en De Visser, het enigste motief dat hij vinden kan is, dat hij Trotsky wil verdedigen in het ... Hollandsche parlement. Trouwens zijn lijsten heeft hij ook niet verbonden, maakt dus geen schijn van kans. De verkiezingsdag nadert Heer opsteller van de P.I.C. Sta me bij.

Zeer Geachte Heer Inzender.

Op twee manieren kan ik op Uw vraag om hulp antwoorden, en wel ongeveer zoo: Gij weet toch dat Sneevliet's lijst niet rood maar bruin is, op hem kunt ge dus niet stemmen, als ge rood wilt stemmen, en dat het rood van David en Louis uit den tijd was dat er nog geen kleurschte verf bestond en beide dus reeds lang veracht en zijn gelijk de rest van de voorraad, die zich nog in Alberda's magazijn bevindt. Enz.

Maar ook dit kan ik zeggen. Als het begrip stemmen meer is dan het invullen van een biljetje, als met stem ook eigen daad verbonden is, zooals dit in de bedrijfsorganisaties is en zijn zal, en niet wassen neus dan valt er hier niets te stemmen.

En rood. Er is maar één rood. En dat is de kleur van het bloed van de revolutionaire proletariërs uit Petersburg, Berlijn, München, Hamburg, duizend maal verraden door het koppel van de Tweede en Derde Internationale, met alle bastaards die er bij loopen.

Over de leugen van het parlement zullen wij de arbeiders heenvoeren, naar de sociale revolutie, die andere eischen stelt dan het rood maken van nummer één van lijst zooveel. Eischen die gij, evenged als ik, weet kameraad.

OP VOOR DE BEDRIJFSORGANISATIE.

Bussum 1929

Juli Nr. 2

Wat is de I.W.W. II
Bijlage Landbouw III

Deze mededeelingen werden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de Rev. pers. kan
zijn. Op aanvraag kan
lederen worden afgegeven.
regels en voorwaarden
ontwaakt men in de
uitgave van de I.W.W.
organisatie als in de
P.I.C. Persmateriaal

DE INEENSTORTING VAN HET KAPITALISME.

Wij zijn van meening, dat het kapitalistische systeem zich in een toestand van daerlijk verval bevindt, en wel over de geheele wereld. Amerika ondanks zijn schijnbare welstand niet uitgesloten. Wij betwijfelen sterk of het, zooals na crises voorheen, nog weer op de been kan komen. De oude organen functioneeren niet. De wereld is in een bankroete toestand. Het heeft er alle schijn van, of binnenkort de boekhouding van de kapitalistische klasse van de geheele wereld biljoenen dollars als verloren af moet schrijven, en wij weten wat dat beteekent voor degenen, die niets anders dan zijn arbeiderskracht te verkoopen heeft.

De oude organen der productie, d.w.z. de privaateigendommen, met haar gewoonlijk kleine inrichtingen, zoowel als de naamloze vennootschappen, de trusts en kartellen zijn niet langer in staat de behoefte der menschen te bevredigen. Honderde miljoenen menschen, in alle deelen van de wereld, bestaan, die de primitiefste levenswensen niet in vervulling kunnen doen gaan, zij hebben geen aandeel aan de gaven der natuur en geen toegang tot het industriële en handelsapparaat. De simpelste bestaanswensen worden voor steeds grootere massa's onvervulbaar, vertwijfeld zien zij hoe nog dit armzalig brokje, wat zij hun bestaan noemen, door het vervallen kapitalistische systeem bedreigd wordt. Opwinningen, oproer, rassenoorlog, lynchpartijen, krijgsgerecht, terreur en groote stakingen zijn de laatste tijd in veel deelen van de wereld, en speciaal in Amerika, des te meer op de dagorde. Buitendien was er werkloosheid, in een mate, zooals die in de laatste tien jaar, alleen in 1922-'23, hoewel toen iets geringer, nog niet voorgekomen is. Armoede en ellende drijven de menschen tot wanhoop en vertwijfeling.

Al deze sociale verschijnselen zijn symptomen van het voortschrijdend verval van het kapitalistische systeem. De toestanden in Europa en overal leveren het bewijs, dat de eindelijke ineenslorting op het punt van komen staat, als het kapitalistische credit volkomen ineenschrompelt en daardoor bijna alle industriële ondernemingen het verder produceeren onmogelijk worden zal. En tenslotte: zelfs de kapitalistische pers verklaart, dat deze verschrikkelijheden niet uitgesloten zijn.

De economische onzekerheid maakt aan miljoenen het leven onverdragelijk, zij voelen, dat zij slaaf zijn, dat zij langzaam maar zeker in een wereldgebeuren mede getrokken worden, dat geen goed pad gaat en geen zekerheid voor de toekomst biedt. De uit het verval van het heerschende systeem voortkomende spanning dwingt de eigenaars van de productie-middelen tot een verschrikkelijk systeem van machtsuitoefening, om hun bezit en de controle daarover te behouden. De productie rust op de punten van vermomde bajonetten en op de gecamoufleerde monding van het machinegeweer, terwijl gasbommen, die een groote rebelleerende stad in slaap kunnen dompelen of in staat zijn om de geheele bevolking in een aanval van lachen te doodden, door de pers als in het geheel niet meer zoo verafzind besproken worden. Het systeem kan, zooals het nu is, niet langer bestaan. Het kan zijn leven nog slechts door middel van het ruwt geweld verlengen.

Bij deze toestanden gaan miljoenen arbeiders langzaam maar zeker te gronde. Ze worden naar de rand van de sociale afgrond gedrongen en zullen allen in dezelfde voortdurende bedreiging leven, zoolang ze zich de omverwerping van het huidig systeem niet voornemen. Zij kunnen onder de last van deze ellende niet leven en zoo zij het konden, dan zijn zij toch bij het eindelijk ineensinken van dit systeem aan honger en ander onbeschrijfelijk lijden blootgesteld. Chaos, ineensinking, burgeroorlog, terreur van zwervende banden, ondergangverschijnselen, dat zijn de uitzichten, die de kapitalistische wereld biedt. Wel niemand zal durven beweren, dat Amerika voor zoo'n lot immun is. In tegendeel, in nauwe betrekking tot de onbarmhartigheid en brutaliteit van onze kapitalisten-klasse, staat het groote aantal van onze ras- en geloofs-bekentenissen, de terughouding tegenover buitenlanders en negers, de verderfelijke bezigheid van beroeps-patriotten en haatverspreiders, als in-klux-klan en dergelijke; ondanks de rijkdom van het land, leverde het stof tot de verschrikkelijkste catastrofe, die de wereld ooit gekend heeft. Het schijnt bijna, dat zekere elementen met voorbedachte rade op een botsing aansturen en het is tijd voor alle wijsblikkende mannen en vrouwen van den arbeid, de eenigst betrouwbare stap te nemen, die een catastrofe van deze aard voorkomen kan.

Onder deze verhoudingen treedt de I.W.W. gehard en gestaafd door jaren verschrikkelijke vervolging, met haar wereldbreedend program voor het front, met het eenigst denkbaar program, dat het sociale probleem overwinnen zal en de menscheid in de rustige haven van de nieuwe maatschappij, naar vrede, geluk en overvloed voert.

Door onze industrie-unie's willen wij de draden van productie en distributie daar opvatten, waar het kapitalisme ze niet langer in handen kan houden. Dit is de eerste schrede tot bevrijding van de leidende menscheid. Wij willen een rationeel systeem van productie en distributie invoeren, zonder klasse-onderdrukking en vrij van iedere uitbuiting. Wij veronderstellen dat de Unie van arbeiders voor ieder bedrijf het passende orgaan is, om dit bedrijf te beheersen. Met andere woorden, wij willen privateigendom in maatschappij-eigendom veranderen, het kapitalisme uit de wereld helpen en het industrie-kommunisme opbouwen.

DE METHODEN DER I.W.W.

Wat betreft de methoden der I.W.W., hierover zijn meer misvattingen en verdraalingen, dan op enig ander punt. Wij zelf omschrijven onze methoden bij voorkeur als directe economische actie. Nader verklaard, wij onderscheiden een politieke of indirecte actie en een economische of directe actie. Om de methoden van de I.W.W. beter begrijpelijk te maken zullen we beide nader definiëren.

VERSCHILLENDE VORMEN VAN ACTIE.

Politieke of indirecte acties zijn zulke, door welke de arbeiders hun doel door invloed op de regeeringsmachinerie trachten te bereiken. Hetzij door stembriefjes of z.g. massa-acties en politieke revoluties. Dit zijn zoo ongeveer de middelen van de politieke acties. De I.W.W. verworpt zulke methoden, die bovenstaande doeleinden dienstig willen zijn, zonder ze evenwel te willen opdringen in de politieke overtuiging van haar leden.

Economische of directe actie zoekt haar doel, door de macht en de controle der productie en distributie, plaatsen fabrieken enz. door middel van eigen kracht te vervoeren.

Buitendien zijn er werkelijke "revolutionaire politici, politieke actionisten, welke economische organen als de unies als middel willen uitbuiten, om de weg tot bezit en tot controle van de regeeringshuizen vrij te maken. De I.W.W. staat van deze verre.

De A.F. of L. (American Federation of Labour-Amerikaansche Vakbeweging) drijft de economische directe actie in het graf. Het verschil tusschen vruchtbare en vruchtenloze economische actie wordt het best duidelijk gemaakt door een vergelijking van de I.W.W. met de vakbewegingsorganisaties in Chicago. De vertrouwenslieden van de I.W.W. zijn, in overeenstemming met hun program en hun instructies een kracht binnen de beweging, ze vervallen niet in zelfverheerlijking en staan, zonder zich van de massa te onderscheiden in het geld en bevestigen het karakter van de I.W.W., het karakter van de directe actie. De vakbewegingsleiders in Chicago (en andere steden) daarentegen vernietigen ied. na eigen meening van hun leden, promoveeren zich zelf in de meeste gevallen tot Ozaars van hun organisaties en omgeven zich met terroristische banden van klasploopers en revolverhelden; verdomping en onderdrukking zijn hun middelen. Iedere oppositionele stemming op vergaderingen of in het bedrijf wordt geterroriseerd, ja, als het noodig is met geweld de kop ingedrukt. Als arbeidersleiders door zulke methoden het arbeidersbelang moeten dienen, dan heeft dat met directe actie weinig meer uit te staan. De leden komen niet meer op vergaderingen, zoeken hun plezier, worden onverchillig, betalen de bonzen en hun aanhang, opdat deze hun bij gelegenheid wat voor hen tooneelspelen. Er kunnen misschien eenige vakbewegingen zijn op welke deze beschrijving niet geheel past, in den regel is het toch zooals we gezegd hebben. Zelfs als deze vakbewegingen een staking voeren, en staking is een vorm van directe actie, dan heeft zoo'n staking nog niet met directe economische actie uit te staan. Zij kan geen klassenstrijdkarakter hebben, daar de stakenden zelf niets te beslissen hebben, en slechts automatisch bevelen moeten volgen. Ieder weet hoe de "staker" van het werk geropen en weer teruggezonden wordt. Het zijn de leiders, de Ozaartjes, de luilakken en domkoppen, die roepen en terugzenden, die met intrige en moetsmiddelen werken om hun eigen doeleinden te bereiken. Zij bepalen en regelen stakingen en andere dingen; de leden bepalen niets, zij kiezen onder de dwang van hun groote heeren, zooals Brabanders onder de zweep van menzer pastoor. De stakers zijn slechts leddepoppen in de handen van hun leiders.

I.W.W. ACTIES - BEDRIJFSACTIE EN SOLIDARITEIT.

In tegenstelling en onder afwijzing van deze vakbewegingsmethoden propageert de I.W.W. haar eigen vorm van directe economische actie. Wij willen de persoonlijke activiteit van het proletariaat in den strijd tegen de uitbuiters en voor de nieuwe maatschappij opwekken. Wij willen dat het proletariaat zijn lot in eigen handen neemt, dat het zelf beslist, zijn strijd zelf voert. Slechts zoo zal het geen foute wegen gaan. Zoodra het echter zijn lot in handen van andere menschen legt, wordt het steeds bedrogen. Zijn leiders moesten zijn dienaars zijn, in de vakbeweging worden zij zijn meesters.

Onze methode van directe actie verlegt de werkzaamheid van de unie van de organisatie in het bedrijf. Hier organiseert zij zich, strijdt en legt de grondslagen tot overname en de organisatie van de kommunistische samenleving. De taktiek van de vakbeweging verlegt de werkzaamheid naar

de bureaux.

Tegenwoordig vindt de directe actie der I.W.W. haar uitdrukking in bedrijfsacties en solidariteit. Waar steeds I.W.W. leden werken, probeeren zij bedrijfsorganisaties te vormen. Aangeengsloten probeeren zij invloed bij hun klassegenooten te vinden om ze tot strijd tegen de slavendrijvers op te roepen. Ze toonen hen de vele mogelijkheden om op hun werkgevers druk uit te oefenen, hen concessies af te strijden. Door gezamenlijke actie verminderen zij nu hier dan daar de last een weinig en laten niet af tot het leven in het bedrijf tenlangeloste te verdragen is. Voor het ontstaan van de I.W.W. was het de gewoonte de seizoenarbeiders en speciaal die in de landarbeid, ten doede toe uit te buiten.

Bedrijfsacties hebben deze toestanden uit de wereld geholpen. De I.W.W. heeft de arbeidsdag in de landbouw verkort, evenals in het bouwbedrijf, de mijnbouw en het transportwezen en andere industrieën. Door deze directe bedrijfsactie, waarmede vakbeweging niets heeft uit te staan, beschermen de arbeiders hun leven en zetten voet op de eerste trede, die naar de nieuwe maatschappij voert.

I.W.W. STAKINGS-ACTIES.

Een deel van de directe actie van de I.W.W. bestaat uit de staking en het boycot; evenwel zijn het steeds de leden, die tot de staking of het boycot besluiten. De I.W.W. geeft de voorkeur aan staking in het bedrijf boven het verlaten ervan, zij grijpt eerst naar het laatste als alle andere middelen falen. Staking in het bedrijf bestaat uit het weigeren van de volle arbeidskracht en is erop berekend de werkgevers tot concessies te dwingen. Zulke stakingen hebben het voordeel, dat zij het optreden van strijdbrekers verhinderen en de arbeiders, tot de afsluiting, van hun loon zeker zijn. De I.W.W. leden weten, dat een staking waarbij het bedrijf verlaten wordt er meestal een wordt van lange adem, terwijl de werkgevers daardoor tijd krijgt naar stakingbrekers uit te zien. Daarom verlaten zij liever het toneel van de strijd niet. In overeenstemming met haar beginselen, tracht de I.W.W. de arbeiders duidelijk te maken, dat het beter is, het bedrijf niet te verlaten en het bedrijf zoo goed als dat gaat te controleren, dan door het verlaten van het bedrijf iedere controle te verliezen.

Buiten de fabriekspoort hebben de arbeiders weinig macht. Deze taktiek staat in verband met het doel van de I.W.W. om door middel van de bedrijfsorganisaties, die in industrie-unies samengevat worden, het organisme van productie en distributie verder te voeren, als de kapitalistische productie tot stilstand gekomen is.

WORDT VERVOLGD.

(Na afsluiting van deze artikel-serie, een vertaling van een I.W.W. propaganda-brochure, hopen wij in een slot-artikel onze critiek en stellingname tegenover de I.W.W. samen te vatten.)

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

SECRETARIAAT:

KANAL, BUSSUM

Deze mededeelingen worden toegezonden aan de Rev. pers. Men wordt verzocht te plaatsen wat voor de lezers van belang kan zijn. Op aanvraag krijgt ieder deze mededeelingen geregeld toegezonden. Gaarne ontvangt het secretariaat de uitgaven der verschillende organisaties als ruilmateriaal.

Bussum 1929

Juni No. 3

Rusland-China.
"Redactioneele mededeelingen"
Bijlage Landbouw IV

RUSLAND - CHINA.

Veel leven, maar zeker niet om niets. Ruslands imperialistische politiek in China loopt gevaar van een fiasco. Meer omwonden heet dat Ruslands prestige loopt gevaar. Omwonden uitgedrukt naar den eenen kant, maar pijnlijk zeker en juist naar den anderen kant.

Millioenen van arbeiders in den ban van Rusland, niet het Rusland van nu, maar het Rusland van de November dagen, millioenen van arbeiders dreigen nu de oogen open te gaan, nu deze duidelijke teekenen van bedrog, schreeuwend nog dan de misleidingen voorheen gepleegd aan hen, die waren goed van vertrouwen en vol aanhankelijkheid, aan den dag treden.

Rusland's conflict met China is niet nu uitgebroken, omdat de zaken in China een burgerlijker wending genomen hebben dan daarvoor of omdat een vanzelfsprekende kloof tusschen een "Proletarische" en burgerlijke staat zich thans toont. Hetv heele conflict is van een zuiver imperialistisch karakter en heeft met proletarische revolutie en revolutionaire beweging niets van doen.

Motief en aanleiding in de communistische propaganda bij de Chineseesche Oosterspoorweg zijn van Chineseesche zijde bezocht, althans in hun beteekenis door China voor een geheel ander doel gebruikt.

De nationaal strijdende bourgeoisie van China na met moreele en "proletarische" steun van Rusland zich bevrijd te hebben van zijn imperialistische indringers, Japan Engeland enz. gaat nu zijn leermeester en laatste imperialistische parasiet, Rusland, te lijf.

Hoezeer alles wat op het oogenblik achter de Russische beweging schuilt, ver is van revolutionaire motieven, blijkt uit de houding van verschillende imperialistische grootmachten, waaronder vooral Amerika en Japan, die in dit conflict min of meer openlijk aan Rusland's zijde staan. Zoolang Rusland's imperialistische politiek tegen hen gericht was, was Rusland de groote vijand. Nu de Chineseesche bourgeoisie blijkbaar ingrijpende pogingen waagt om zich grondig van alle imperialistische inmenging te bevrijden, nu heeft het Russisch imperialisme in China de sympathie van de andere op China asenden imperialisten.

Krijgen we nu een rood front Moskou - Peking - Washington? Hoeveer zal het rood bedrog van Moskou de arbeiders op deze imperialistische banen meevoeren? Dergelijke experimenten als deze zullen evenwel de meest verstokte Moskou-aanhanger aan het wankelen brengen.

REDATIONEELE MEDEDEELINGEN.

Maand Augustus verschijnt de P.I.C. niet. In September: slot samenvatting van het Landbouw overzicht en voortzetting van "Wat is de I.W.W."